

دفترچه خاطرات شانزده زن ایرانی
در قلمرو زندگی روزمره

نوشین احمدی خراسانی

انتشارات روشنگران و مطالعات زنان

فهرست

گلشن کاب	۷
تغیر سخن	۲۳
فصل اول: دوران کودکی؛ زندگی بی دردسر	۵۱
فصل دوم: روایت‌هایی از واقعه «کشف حجاب»	۸۷
فصل سوم: «آموزش»؛ کیمیای سعادت زنان	۱۰۵
فصل چهارم: ماجراهای زندگی زناشویی	۱۶۷
فصل پنجم: فرو ریختن دیوارهای «آموزش عالی»	۱۹۵
فصل ششم: از تجربه معلمی و مدرسه‌سازی تا استادی دانشگاه	۲۲۳
فصل هفتم: از روایت خانم دکتر تا حکایت خانم نویسنده	۲۵۷
فصل هشتم: امدادگران جامعه در حال گذار	۲۸۳
فصل نهم: گریزان از سیاست	۳۲۷
پایان سخن: فرآیند زنانه شدن جامعه ایران	۳۵۷
فهرست منابع	۳۷۷
نهاية نامهای زنان مصاحبه‌شونده	۳۷۹

فصل اول

دوران کودکی: زندگی بی‌دردسر

برم تحصیل کرده روسیه بود. در آن زمان مردم بیشتر برای تحصیل به روسیه می‌رفتند و بعد از آن به آلمان، فرانسه، و انگلیس سفر می‌کردند. من هم تحصیل کرده روسیه بود.» این جملات، بخشی از خاطرات خود منجیلیان (سلطان محمدی) در مورد پدرش است. برخی دیگر از بزرگ مصاحبه‌شوندگان مانند پدر خانم منجیلیان به روسیه سفر کرده‌اند.

کثر زنان مصاحبه‌شونده از زمره‌ی طبقات متوسط و مرفه جامعه محسوب می‌شوند. پدران این زنان غالباً تاجر بوده‌اند یا در موسسات دولتی کار می‌کردند یا هر دو موقعیت را توآمان دارا بوده‌اند: یکی تاجر برج و در عین حال شاغل در اداره دارایی (مدیرکل اداره دارایی)، بوده است. آن دیگری وکیل مجلس، و برخی دیگر از پدران خانواده یا سرتیپ رتش و یا رئیس اداره پست و تلگراف در گرگان و خراسان بوده‌اند. برخی دیگر از آن‌ها طبابت می‌کرده‌اند و برخی دیگر از راه تجارت کالا با

بوروکراسی نوین دولتی) پیش زمینه‌ای برای آشنایی آنان با ارزش‌های نو و متفاوت بوده است. و در حقیقت، به تغییر الگوهای رفتاری و فرهنگی خانواده زنان مصاحبه شونده، کمک فراوان نموده و مسبب ظرفیت سازی به جهت ارتباط روزافزون با مناسبات در حال نضیج شهرنشینی هم بوده است.

هم‌چنین در این دوران، چنانچه در بخش‌های آتی کتاب خواهیم دید، حوادث ناشی از مدرنیزاسیون در جامعه و تغییر و تحولات ناشی از آن، در لابلای گفتارها و خاطره‌های زنان مصاحبه شونده به خوبی دیده می‌شود. برای نمونه این تغییر و تحول نه فقط در بافت روابط شهری و به خصوص در روابط خانوادگی (رابطه این زنان با شوهرانشان یا با والدین) بازنگاری شد و این بافت را زیر تاثیر قرار داده، بلکه در ساخت و سازهای کالبدی شهر (که برای نمونه، عذرآرا ارشدی به ساختن بنای عظیم و مدرن بانک ملی اشاره می‌کند) قابل روایی است. در خلال بیان خاطرات، معصومه سهراب (مافی) نیز به تشكیل و پایه‌گذاری دانشگاه تهران اشاره دارد. حکایت بنای اولین بیمارستانی که پدریزگ معصومه سهراب در ایران بنا کرد یا روایت لعل فیروزگ از تاسیس و برپایی ساختمان بیمارستان فیروزگ توسط پدرش، به هم می‌آمیزد.

در فصل‌های بعدی کتاب نیز با پرسه رشد آرام اما پردردسر مدارس نوین و حرفه‌ای (رسمی) و تحول در مواد درسی و آموزشی مدارس، پیدایی خدمات عمومی (دولتی)، هم‌چنین رشد شهرنشینی، افزایش رفت و آمد به کشورهای اروپایی برای کسب دانش و مدارج تحصیلی و شرکت در کنفرانس‌های بین‌المللی و دهه‌ها و صدها نمونه جالب از مواردی که می‌بین تحول ساختاری جامعه است آشنا خواهیم شد.

کشورهای همسایه و عملده فروشی منسوجات، الوارهای چوب و... به کسب درآمد می‌پرداختند. در واقع اکثر این خانواده‌ها به لحاظ شغلی و موقعیت اجتماعی‌شان با دولت جدید - دولت رضا شاه - که به تازگی سرکار آمده بود و حال و هوای تغییر جامعه و مدرنیزاسیون را در سر می‌پروراند رابطه و پیوند‌هایی داشته‌اند. برای نمونه برخی از آنان در حالی که تاجر بوده‌اند هم‌زمان، به عنوان وکیل مجلس شورای ملی، به کار قانون‌گذاری و حتا سیاست‌گزاری مشغول بوده‌اند. یا در نهادها و ادارات دولتی (غیر از مجلس) نیز کار می‌کردند. فقط سه مورد از خانواده‌ی مصاحبه‌شوندگان (از جمله خانواده مریم سلطانی، عفت صفاکیش، و فاطمه کیوان) از طبقه متوسط هستند، برای نمونه پدر مریم سلطانی، کارمند دفتری یک اداره دولتی بوده است هرچند که در آن دوره (در زمان رضا شاه) کارمند اداره بودن، یک پرستیز اجتماعی محسوب می‌شده است. بنابراین می‌توان همه‌ی این گروه از زنان را از اقشار و طبقاتی مرffe و دارای منزلت اجتماعی قلمداد کرد.

اکثر زنان مصاحبه‌شونده (از جمله عزیزه شبیانی، شهربانو ضرابی، خدیجه مقدم، عذرآرا ارشدی، مریم سلطانی، و بتول منجیلیان) در بازگویی خاطره‌ها و ماجراهای زندگی خود از رفت و آمد و مراوده‌ی پدرشان با کشورهای همسایه، به خصوص با همسایه شمالی ایران یعنی روسیه سخن گفته‌اند.

در واقع اکثر پدران مصاحبه‌شوندگان جزو اقشار با درآمدهای بالا و دارای رفاه مادی محسوب می‌شوند. این موقعیت اقتصادی و به خصوص مراوده با کشورهای خارجی، و در نتیجه، آشنایی با تولیدات مادی (و لاجرم فرهنگی) ملل غیرایرانی، خواهی نخواهی بسترساز تحول آرام فرهنگی در میان خانواده‌های این اقشار و طبقات، بوده است. به نظر می‌رسد که این مجموعه متنوع از روابط (در کنار ارتباط نزدیک با